

for at få folk i arbejde og fastholde dem. Så selvfølgelig tror vi på ideen i det her lovforslag.

Det, der er problemet, er jo, at vi ikke, når det drejer sig om midlertidige eller periodiske lidelser, ved, om det lige præcis er det her, der skal til, eller hvordan det går med de sociale mentorer, vi har indført forsøgsordning med. Så jeg synes, at man, frem for at mistænkeliggøre vores motiver, ligesom skulle anerkende, at vi altså her opererer med et forsøg. Vi ser, om forsøget hjælper. Hjælper det, så gør vi ordningen permanent. Det må da trods alt være en god arbejdsmetode.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det kunne aldrig falde mig ind at mistænkeliggøre beskæftigelsesministeren. Jeg er bare lidt interesseret i, at vi faktisk får mulighed for personlig assistance til alle dem, der har behov for det. Det er derfor, jeg spørger til det konkrete eksempel fra regeringens eget oplæg med en person, der får en angstneurose, ikke en varig, men en midlertidig lidelse. Hvorfor skal den person, som er nævnt i regeringens eget oplæg, ikke være omfattet af muligheden for at få en personlig assistent?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg prøvede at redegøre for i min ordførertale, har vi jo også taget andre initiativer med mentorer på det her område. Og frem for at vi nu bare overdynger det med ordninger, jamen så lad os da prøve at finde ud af, hvad der virker, og hvad vi kan gøre. For selvfølgelig skal vi hjælpe de mennesker. Vi har da en forpligtelse til at hjælpe så mange mennesker ind på arbejdsmarkedet som overhovedet muligt. Og det mest værdige, vi kan gøre, er da at sikre, at mennesker kan blive selvforsørgende.

Selvfølgelig skal vi diskutere det her, og vi skal da også søge at udvide, så alle, der har behov for en personlig assistent, kan få en personlig assistent. Vi skal så bare lige vide, hvem det er, og om det er den rigtige metode at anvende for nogle af de grupper, vi har talt om her, dem med periodiske sygdomsfænomener eller med tidsbegrænsede problemer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 samt af intern aftale om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med ovennævnte aftale undertegnet i Bruxelles den 17. juli 2006.

Af ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs).

(Fremsat 30/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Larsen (V):

Venstre støtter – naturligvis, skulle jeg sige – regeringens beslutningsforslag om at ratificere en aftale, der indebærer ændringer af partnerskabsaftalen mellem AVS-landene på den ene side og EU's medlemslande på den anden side. I beslutningsforslaget foreslås det, at Cotonou-aftalen fra 2000 revideres, således at der gives mulighed for, at de nye EU-medlemslande kan deltage i samarbejdet, og at der samtidig sker en effektivisering af gennemførelsen af bistanden og en udbygget politisk dialog, at indsatsen mod terrorisme og masseødelæggelsesvåben forbedres, og at der sker en anerkendelse af den internationale straffedomstol.

Det er nogle ændringer, som Venstre kun kan tilslutte sig, da vi er meget optaget af, at udvik-